

Forslag A 1966/UVU
Fremlagt av Den konservative gruppen
Behandles i Utvalget for vekst og utvikling i Norden

Medlemsförslag om å jobbe fram en felles nordisk byggteknisk forskrift og krav for å redusere kostnader og bidra til økt konkurranse.

Den konservative gruppen foreslår, at Nordisk råd rekommanderer Nordisk Ministerråd

at jobbe fram en felles nordisk byggteknisk forskrift og krav for å redusere kostnader og bidra til økt konkurranse.

Den konservative gruppen rekommanderar de nordiske regjeringene

at sette igang arbeidet med å kartlegge de nordiske landenes regelverk og forskrifter og identifisere forskjeller, samt minimere disse. Dette for å skape best mulig samarbeid og samhandling mellom fagdisiplinene i Norden, noe som kan gi større fleksibilitet på arbeidsmarkedet, og mulighet til å få fart på boligbyggingen.

Bakgrunn

De nordiske landene har i det store og hele mange like utfordringer når det gjelder hvilke tekniske krav en bør sette til boliger. Klima, energisituasjonen og fagkompetansen vi til sammen innehar bygger opp om dette.

Samtidig trenger vi fleksibilitet innen arbeidsmarkedet, der arbeidskraft kan jobbe på tvers av de nordiske landene uten å måtte tilegne seg kompetanse innen regelverk og krav som gjerne bare er små nyanser. Nordisk råd har som et av sine satsingsområder å få unge i arbeid. Videre jobbes det mye med å bygge ned grensehinder. Ulike regelverk er et «grensehinder» for fri arbeidsflyt over landegrensene, og en ulempe for å kunne bruke arbeidskraft på tvers av de nordiske landene.

Harmonisering av regelverk pågår på mange områder. Dette er et viktig arbeid for å sake et sterkt og bærekraftig Norden. Samtidig må vi sikre at en slik hamonisering ikke fører til at strengeste krav alltid blir lagt til grunn, det vil i tilfelle skru opp kostnader, og slik sett vil det nordiske samarbeid føre til en forværring av den nordiske konkurransekraft.

I Norge er det utført et forenklingsarbeid med plan- og bygningsloven i forrige stortingsperiode. Noen av tiltakene som ble gjennomført, var blant annet at færre tiltak ble søknadspliktige. Det bidrar til at man slipper å betale byggesaksgebyr, og at kommunen ikke trenger å bruke ressurser på mindre byggesaker.

Det ble også foretatt forenklinger i de byggetekniske forskriftene. Dette er et arbeid som bør fortsette og som bør harmoniseres innen de Nordiske landene.

Fremover ligger det også et potensial i å forenkle transformasjon av eksisterende bygg, herunder mulighet for transformasjon av hele eller deler av kommunale og statlige bygg til boligformål og boligutvikling. Dette inkluderer industritomter, parkeringsplasser og andre områder med begrenset bruk som kan omreguleres til boligformål. Arbeidet med forenkling av plan- og bygningsloven og byggeteknisk forskrift må også omfatte dette området. Dette er med tanke på å kunne utnytte allerede etablert infrastruktur, bygg og anlegg, og få utnyttet dette inn i sirkulære prosesser.

I Norge er det også gjennomført en satsing på digitalisering innenfor saksbehandlingen. Gjennom Fellestjenester BYGG på Altinn-plattformen har Direktoratet for byggkvalitet tilrettelagt for en heldigital byggesaksprosess. Det tilbys nå flere kommersielle digitale søknadsløsninger i markedet. Gjennom prosjektet eByggeSak kan nå Kommune-Norge bruke nye digitale fagsystemer for byggesaksbehandling. Dette har gjort søknadsbehandlingen mer effektiv og standardisert og bidratt til mer likebehandling, noe som gjør at både næringen og kommunene kan spare tid og penger.

Det er tidligere gjort undersøkelser inn mot harmonisering av de Nordiske regelverk, og det er laget rapporter som viser hvor vi har mest å hente:

HOVEDFORSKJELLER MELLOM DE NORDISKE BYGGEREGLEMENTENE KANKORT OPPSUMMERES SLIK:

- I Norge er reglene om byggetekniske krav og byggesaksbehandling fordelt i to forskrifter, henholdsvis TEK17 og SAK10. I de andre nordiske landene er byggetekniske krav og regler om byggesaksbehandling samlet i ett reglement.
- I Danmark og Island er byggereglementene hjemlet i egne byggeslover, mens de i Norge, Sverige og Finland er hjemlet i samlede plan- og bygningslover.
- Andelen av henholdsvis funksjons- og ytelseskrav er forskjellig i de nordiske landene. Danmark og Sverige har en høy andel funksjonskrav. Andelen er noe lavere i Norge, mens Finland har en langt lavere andel funksjonskrav.
- På følgende regelområder er det i tidligere rapporter uttalt at det er regelforskjeller mellom de nordiske landene som er unødvendige eller ulogiske:
 - tilgjengelighet og universell utforming,
 - inneklima og helse,
 - brannsikkerhet, og
 - statikk og sikkerhet i byggverk.

På bakgrunn av dette, vil det være ønskelig om Nordisk Ministerråd ser på mulighetene for en bedre harmonisering for å sikre et konkurransedyktig og bærekraftig Norden

med kompetanse og kunnskap hos arbeidsstokken slik at denne kan brukes på tvers v landegrensene.

Köpenhamn, den 4. september 2023

Maria Stockhaus (M)

Lars Püss (M)

Helge Orten (H)

Johan Hultberg (M)

Ann-Sofie Alm (M)

Tone Wilhelmsen Trøen (H)

Lene Westgaard-Halle (H)

Liv Kari Eskeland (H)

Heikki Autto (Saml)

Noora Fagerström (Saml)

Marko Kilpi (Saml)

Karoliina Partanen (Saml)

Bryndís Haraldsdóttir (Sj)

Ásmundur Friðriksson (Sj)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF)